

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Șepeli Nicolae cu avocatul acestuia, Denis Grecu, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020,

C O N S T A T Ă :

1. La data de 07 noiembrie 2018, Ministrul Justiției a înaintat un demers privind transferul din Federația Rusă în Republica Moldova a condamnatului Șepeli Nicolae, pentru continuarea executării pedepsei stabilite de instanța rusă, într-un penitenciar din Republica Moldova.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 februarie 2019, a fost admis demersul Ministrului Justiției al Republicii Moldova privind transferul persoanei condamnate, Șepeli Nicolae, de un stat străin pentru continuarea executării pedepsei cu închisoarea în instituțiile penitenciare din Republica Moldova și s-a acceptat transferul lui Șepeli Nicolae, condamnat prin sentința Judecătoriei or. Starîi Oscal, regiunea Belgorod, Federația Rusă din 09 noiembrie 2017, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.30 alin.(3), art.228.1 alin.(4) lit. g) din Codul penal al Federației Ruse, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în colonie cu regim riguros, cu calcularea termenului executării pedepsei începând cu data de 09 noiembrie 2017, cu includerea perioadei aflării sub arest preventiv începând cu data de 17 aprilie 2016 până la data de 08 noiembrie 2017.

În cazul acceptării transferului de către organele competente ale statului de condamnare, a-1 considera pe Șepeli Nicolae, condamnat prin sentința Judecătoriei or. Starîi Oscal, regiunea Belgorod, Federația Rusă din 09 noiembrie 2017, în baza art.art.27, 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal al Republicii Moldova, cu aplicarea art.81 alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu calcularea termenului executării pedepsei începând cu data de 09 noiembrie 2017, cu includerea perioadei aflării sub arest preventiv începând cu data de 17 aprilie 2016

până la data de 08 noiembrie 2017.

3. Împotriva încheierii nominalizate, a declarat recurs și recurs suplimentar avocatul Oxana Ivanov și cererea de recurs modificat a avocatului Grecu Radu în numele condamnatului Șepeli Nicolae.

3.1. Avocatul Oxana Ivanov în numele condamnatului Șepeli Nicolae, solicitând casarea acesteia și menținerea pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei or. Starîi Oskal, regiunea Belgorod, Federația Rusă din 09 noiembrie 2017.

3.2. Avocatul Grecu Radu în numele condamnatului Șepeli Nicolae, solicitând casarea acesteia și menținerea pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei or. Starîi Oskal, regiunea Belgorod, Federația Rusă din 09 noiembrie 2017.

Recurentul a indicat că prima instanță a făcut o încadrare greșită a faptei pentru care Șepeli Nicolae a fost condamnat în Federația Rusă, ceea ce a dus la adaptarea eronată a pedepsei și modului de executare a acesteia.

Recurentul a invocat că, fapta săvârșită de Șepeli Nicolae, potrivit legii penale din Republica Moldova, prezintă tentativă de înstrăinare (distribuire) ilegală a drogurilor în proporții mari de două sau mai multe persoane, încadrându-se în prevederile art.27, 217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal, calificată ca infracțiune gravă (art.16 alin.(4) Cod penal), dar nu în prevederile art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod Penal - săvârșirea infracțiunii în proporții deosebit de mari, infracțiunea deosebit de gravă (art.16 alin.(5) Cod penal), omisiune care inevitabil a dus la individualizarea greșită a pedepsei și modul executării acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, a fost respins ca nefondat recursul și recursul suplimentar declarat de către avocatul Oxana Ivanov și cererea de recurs modificat a avocatului Grecu Radu în numele condamnatului Șepeli Nicolae și menținută fără modificări încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 februarie 2019.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe precum că fapta pentru care a fost condamnat Șepeli Nicolae, prevăzută de art.30 alin.(3), art.228.1 alin.(4) lit. g) Cod penal al Federației Ruse constituie infracțiune potrivit Codului penal al Republicii Moldova și corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art.art.27, 217/1 alin.(4) lit. d) din Codul penal.

Totodată, contrar alegațiilor părții recurente invocate în cererile de recurs suplimentar și recursul modificat, instanța de apel a constatat din textul motivat al încheierii contestate, că instanța de fond a luat în considerare prevederile art.81 alin.(3) Cod penal, inclusiv prevederile art.557 alin.(2) din Codul de procedură penală, coroborate cu prevederile art.86 alin.(1) Cod penal și corect a reținut că, condițiile transferului sunt întrunite și a admis demersul Ministrului Justiției al Republicii Moldova privind transferul persoanei condamnate Șepeli Nicolae de un stat străin pentru continuarea executării pedepsei cu închisoare în instituțiile penitenciare din Republica Moldova, cu aplicarea procedurii de continuare a executării sentinței, cu stabilirea lui Șepeli Nicolae a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu aplicarea prevederilor art.81 alin.(3) Cod penal.

În contextul celor expuse, instanța de recurs a respins ca neîntemeiate alegațiile părții recurente precum că instanța de fond eronat a încadrat infracțiunea pentru care a fost

condamnat Șepeli Nicolae conform unei infracțiuni care conform codului penal al RM se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave (art.16 alin.(5) Cod penal), ceea ce a dus la individualizarea greșită a pedepsei și modul executării acesteia, or corect s-a relevat că infracțiunea prevăzută de art.27, 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal se atribuie infracțiunilor deosebit de grave, iar potrivit art.72 alin.(4) Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

În contextul dat, corect s-a stabilit că condamnatul Șepeli Nicolae urmează a executa pedeapsa stabilită într-un penitenciar de tip închis.

Instanța de recurs a menționat că, raportând demersul Ministerului Justiției a cărui subiect de drept este Șepeli Nicolae, la prevederile legale sus precitate, menționează că instanța de fond întemeiat a dispus transferul lui Șepeli Nicolae, condamnat prin sentința Judecătorei or. Starîi Oskal, regiunea Belgorod, Federația Rusă din 09 noiembrie 2017, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.30 alin.(3), art.228.1 alin.(4) lit. g) Cod penal al Federației Ruse la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu continuarea executării pedepsei sub formă de închisoare în colonie cu regim riguros, cu calcularea termenului ispășirii pedepsei cu închisoarea începând cu data de 09 noiembrie 2017, cu includerea perioadei aflării sub arest preventiv începând cu data de 17 aprilie 2016 până la data de 08 noiembrie 2017, pentru ispășirea pedepsei penale în instituțiile penitenciare ale Republicii Moldova, or careva temeuri legale, prevăzute de legislația procesual- penală națională cât și de către tratatul internațional la care este parte RM, care ar împiedica transferul persoanei condamnate, Șepeli Nicolae, pentru continuarea executării pedepsei cu închisoarea în instituțiile penitenciare din Republica Moldova, în speță nu au fost stabilite, nefiind încălcate careva drepturi prevăzute de Convenții sau normele de drept naționale, soluția instanței de fond fiind în corespundere cu prevederile art.551-557 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

În această ordine de idei, instanța de recurs indică, că nu poate fi reținut ca fiind întemeiate argumentele invocate în ordine de recurs în interesele condamnatului, or temeuri de casare a încheierii nu au fost identificate.

5. Condamnatul Șepeli Nicolae cu avocatul acestuia, Denis Grecu au declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei și menținerea pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei or. Starîi Oskal, regiunea Belgorod, Federația Rusă din 09 noiembrie 2017.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art.401 alin.(1) pct.2) și 3) Cod de procedură penală și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art.455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea

cazurilor prevăzute în art.453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Instanța de recurs reține că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, *hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac*, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – *adică calea apelului și recursului ordinar*.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, împotriva hotărârilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție - instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de condamnat este inadmisibil, deoarece o atare hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

Reieșind din dispozițiile legale expuse mai sus, raportându-le la speța dată, rezultă că încheierea judecătorului de instrucție nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin.(1) art.452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, recursul în anulare fiind inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat.

7. În conformitate cu prevederile art.art.432 alin.(1), (2) pct.1) alin.(3) și 456 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Șepeli Nicolae cu avocatul acestuia, Denis Grecu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac